

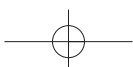
JAHODA SÁNDOR

Nyárvég

*Ökölbe szorított kézzel várom
az őszt. A (még mindig) langyos
szél ostrom alá vette a park
fáit, bokrait. Ágaik – vékony,
bosszú ujjak – biztéríkusán
markolják a hullandó leveleket.
De erejük gyorsan apad. A konok
szükségszerűség ellen harcolni
szép, ám a biztos vereség
elkerülhetetlen. Gondolataim
tombolva hömpölyögnek a
a halálra ítélt tájban. Mint
megvadult tömeg a hajdani
kivégzéseken.*

Búcsú

*a kakasos nyalóka
nem inspirál többé
a vattacukor
meg a körhinta se kell
a puskákból is
elegem lett
mondják hogy eleve
meggörbítik őket
aztán nesze
mesterlövész így találd el
a hurkapálcikát
de a váratlan örömtől
mikor a kezvedbe nyomják
halálodat
a hetedik mennyországban
érezed magad*

[*Jahoda Sándor versei*]*Nyárfák tolla hull*

*nézd ezt a halott
 érzést fogd meg
 a bal kezét olvasd
 az élvonalát hol
 van vége talán
 kivehető aztán
 kapard le a nyakára
 kövesedett sóhajokat
 legyen tiszta mint*

*egy üres tükör
 nyárfák tolla hull
 rá még egyszer
 utoljára szép lesz mielőtt
 a sírba teszed
 de csak keveset
 kóboroljon rajta
 a tekinteted
 éppen hogy*

Önarckép és monogram

JAHODA SÁNDOR (1976) Budapesten él. Utóbbi kötete: *Őrület életfogytig* (2009).